

Guvernamentalilor le e teamă de casarea a-
legerii colegiului IV, care o cu totul vițiată.

Opozițiunea însă, după câte știm, se arată
foarte tolerantă. Ea, nu numai că e dispusă a-i
proclama membrii, dară voeste chiar să aleagă
pe unul din minoritate în comitetul permanent,
spre a dovedi bașibuzucilor cum trebuie înțeles
constituționalismul (Respect minorităților.)

Plutonul afară din rânduri din fie-care regiment
de călărași va avea 1 sergent și 2 brigadierii.
Fie-care escadron din regiment va avea 1 ser-
gent și 2 brigadierii.

In total, regimentul va avea 5 sergenți și 10
brigadierii.

D. colonel Falcoianu s'ar fi numit, se zice, ge-
neral de brigadă.

Ni se spune că zilele acestea au trecut mai
mult ofițeri superiori ruși spre Bulgaria.

Ei ar fi, se zice, însărcinați de guvernul Ru-
siei ca să prepare o revoltă în peninsula Balca-
nilor, o revoltă a Slavilor contra Turciei.

De ieri începând, liberarea certificatelor de ad-
misiune pentru detentorii de titluri provizorii a
le acțiunilor „Băncii naționale a României“ se
face de la 9 ore dimineața.

Căți-va dd. studenți ai societății universitare
„Unirea“, membri în comisiunea delegată pen-
tru serbarea de la Focșani, ne trimit următoa-
rele rânduri, relative la modul cum s'a făcut
publicarea apelului și la aprecierile de cari l'am
însoțit noi.

„Fără îndoială, toate considerantele ce a făcut
redacțiunea dv. asupra junimeii universitare ar fi
pe cât de juste, pe atât de triste pentru țara
noastră, dacă în adevăr acel apel ar fi al comi-
sionilor.

„Vă veți bucura însă, aflând că apelul ce ați
publicat este imprimat fără știrea, fără autori-
sarea, și în disprețul comisiunii, de către un
domn... care a luat de la sine sarcina d'a ne
reprezintă.“

Dd. studenți ne roagă apoi a resfrânge asu-
pra sumetului toate observațiunile de cari am
însoțit apelul în revista noastră de la 11 Iuliu.
Ele se resfrâng de la sine către cei ce le merită.

In depeșa de ieri a d-lui Rucareanu, din e-
roare de descifrat s'a tipărit „dimisiunea noului
consilier“ in loc de *Nanu consilier*.

In adevăr, d. G. Nanu demisionase din consi-
liul județean de Muscel, în „vederea ilegalității res-
pingerei a d-lui Desliu“.

Pe cât se vede însă d. Nanu și-a luat peste
noapte seama, căci ne înștiințează acum prin te-
legramă că „renunță cu regret la dimisiunea sa !

Nu înțelegem motivele cari au decis pe acel
d. să se reintegreze în consiliu ; în ori-ce cas însă,
noi vom observa că, cu cetățenii de țaria aceasta,
țara nu câștigă mult în cauza îndreptării sale.

Ce răspândit e la noi jocul politic : „uite popa
nu e popa !“

M. S. R. Domnul a numit în postul de can-
celar al consulatului român de la Rusciuc-Varna,
în locul d-lui Cunesco, pe d. Leon Ieronim, ac-
tual dragoman al aceluși consulat.

Cucernicul preot Grigorie N. Popescu s'a con-
firmat în postul de protoereu al județului Mus-

cel, în locul cucernicului preot Dimitrie Ionescu
Economu.

D. Ion Pop Florantin, profesor de filosofie de
la liceul din Iași, s'a numit definitiv la cate-
dra sa.

DIN AFARA

Cestiuni Franeze.

Acum, după ce serbatoarea republicei
s'a isprăvit și am putea zice, că s'a și
uitat cu desăvârșire, trei lucruri sunt
cari preocupă opiniunea publică franceză.
Vom începe cu cel de întâiu, un articol
despre cestiunea Orientală, scris de „Jour-
nal des Debats.“

Vechiul și, ceea ce este mai interesant,
oficiul organ frances atinge în acest ar-
ticol mai multe lucruri, dintre cari pe
noi în deosebi ne privește următorul pa-
sagiu, în care se vorbește de mișcările
Bulgariiei :

Dacă aruncăm—se zice în el—o privire esa-
minătoare peste peninsula Balcanilor, ne credem
oare cum reînțorși cu căți-va ani în urmă. Pre-
cum în urma congresului din Constantinopol,
așa domnește și acum după congresul din Ber-
lin, o mișcare surdă și inabuzită într'un prin-
cipat egoist, care servește de avangardă unui im-
periu nespun de mare. Singura deosebire este,
că acest principat nu mai este Serbia, care nu
joacă acum de cât un rol inferior, ci Bul-
garia, care va juca neapărat unul din rolele de
căpetenie în viitoarele certe orientale.

Oficieri, soldați, munițiuni rusești întăresc zil-
nic numărul și materialul de resboi al prețin-
șilor voluntari bulgari. Într'un principat și Rusia
domnește o mișcare, un dus și vint, care re-
voacă în memorie aceleași fenomene dintre Ser-
bia și Rusia, în ajunul revoluțiunii din Serbia.
Nu mai lipsește acum de cât generalul Cernaieff
; dacă evenimentele se vor grăbi însă, nu vor
lipsi să se ivească nici ironia politicii nici schim-
bările de cabinet.

Ne aducem încă a minte, cu ce viociune im-
putau oratorii liberali ministerului Beaconsfield,
că respăndește vești false de-o natură alarmă-
toare, atrăgând atențiunea Europei asupra ma-
noperele rusești din Serbia. Acum e sir Charles
Dilke, membru radical a cabinetului Gladstone,
care trebuie să anunțe la tribună, acum că în lunile
Aprilie și Maiu au trecut în Bulgaria 70 de ofi-
ceri ruși, acum că s'au introdus prin contrabandă
3000 de puști și acum, în fine, că acest fenomen
ingrijitor a provocat un schimb de idei în-
tre deosebitele cabinete.

Alt pasagiu din acest articol, care și
pe noi ne interesează, dar nu atât de
mult cât pe Franca și Anglia, constată
inrolarea de oficeri și funcționari germani
în serviciul statului turc și se întreabă,

străin. Sunt acusat... în sfârșit, cu un cuvânt
... pociu să'mi perd locul și d-voastră de ase-
menea.

— Dar cum să mă pot duce la el ? Cum voiți in-
drăzni să'l incomodez ?

— Ah, lasă-mă ! D-voastră aveți un drept, să'l
incomodați.

— Ce fel de drept, Ivan Demianici ?

— Ei, nu vă mai prefăceți—d-niei-voastre nu
vă poate refusa nimic... din multe cauze. Să nu
mă înțelegeți într'adevăr ?

„Mi privi cu obrăznicie în ochi și eu simții că
sângele mi se sui în față. Ură, dispreț se des-
țertară în mine în acel'asi timp ; valurile lor
mă năpădiră, mă inundară.

— Da, vă înțeleg, Ivan Demianici, răspunsei
eu în sfârșit. Propriul meu glas emi venia stră-
in. Și nu mă voiți duce la Ivan Matveici ; nu mă
voiți ruga pentru d-voastră. O să rămâneți fără
loc—să rămâneți dară.

D. Racii tremură de înverșunare, scrășni din
dinti și eși înțeleșta pumnii.

— Ah, așteaptă numai, prințessa mea ! șopti
el cu un glas inabuzit, asta n'o să ții-o uit !

In aceeași zi Ivan Matveici îl chemă la dên-
sul, și îl amenință—cum aflai—cu bastonul—
cu acel'asi baston, pe care îl căpătase de la La-
rochefoucauld în schimb pentru a'l dênșului—și eși
strigă într'o rusească coruptă : „Sunteți un e-
scrocheher, un miserabil ! Vă voi pune la fum !

Ivan Matveici uitase adecă mai de tot limba
rusească ; el desprețuia acest „dialect grosolan“,
„ce jargon rude et vulgaire.“

Dar nu goni pe d. Racii ; nici nu'l lipsi mă-
car de locul ce o ocupa. Tatăl meu vitreg se

dacă într'adevăr Germania voiesce să sub-
mineze inriurirea anglo-francesă din Ori-
ent ? Răspunsul ce și dă „Journal des De-
bats“ la această întrebare este afirmativ,
căci nu în zădar a fost d. Moltke, nu
toctoi de mult, la Constantinopol și nu
în zadar avusese atâtea întrevederi și
desbateri cu șefii regimului turcesc.

„Journal des Debats“ cere, din această
caușă, o procedere mai strânsă și mai
solidară a Franței cu Anglia, căci intere-
sele lor ar fi tare primejduite în Orient—de
câte Germania.

Al doilea lucru, care preocupă opiniu-
nea publică din Franca, sunt atacurile
pline de amarăciune ce aduce presa bo-
napartistă Angliei, cărmuitorilor ei și
Reginei.

Caușă acestei amarăciuni—după păre-
rea noastră justă,—este refuzul Parla-
mentului de Londra, de a se ridica prințului
imperial Napoleon un monument în cate-
drala capitalei englezești.

Presă bonapartistă, în frunte cu Paul
de Cassagnac, sfătuesce dar împărătesei
Eugenia, care toctoi acuma se întoarce
din Africa, din locul morței fiului ei,
să nu se mai întoarcă în Anglia. Să se
păzească—ei zic—a mai pune piciorul
pe pământul unei țări, care nu s'a sfiit
să calomnieze memoria fiului ei, după
ce mai întâiu a lăsat să fie omorât cu
lașitate. Ca să nu mai trebuiască în vi-
tor să arunce o singură privire spre a-
cest afurisit pământ, desgroape oasele
bărbatului ei, desgroape-le și pe ale fiului
și le ascundă unde-vă în vre-un colț de
pământ,—iar ea însăși, Imperăteasa, ca
să nu mai fie turburată de țara în care
să locuiască, caute și asilul într'o mănăstire.

Acesta e chipul, în care răspunde
presa imperială francesă, modului în care
au tractat Englezii memoria unui om,
care, ori și cum, pentru o caușă a țării
lor a murit și din pricină ca soldații en-
glezi au fost cu mult mai lași decât să'l
apere.

Noi nu luăm acest răspuns în nume
de rău, cum nu'l ieau nici chiar France-
zii, căci altul nu se putea găsi.

Al treilea lucru, care frământă pe Fran-
cesii dar și mai mult pe—Nemți, e un
articol a revistei periodice „Revue des
deux Mondes“ despre Alsația.

In acest articol se constată prigonirea
a tot ce este frances în această provin-
cie—dar în acel'asi timp, viçoarea ne-
știrbată a elementului anti-german și
speranța ce el hrănesce, că acest timp de
instreinare nu poate ținea mult.

ținu însă de cuvânt : nici o dată nu mi-a uitat
refusul.

Încetul cu încetul observa, ca că cu Ivan
Matveici se facea o mare schimbare. Dveni su-
perăcios, posomorit și sănătatea începu să-i cadă.
Fața lui roșie, proaspătă, se îngălbeni și se aco-
peri de sbărcituri ; un dinte, dintre cei de dina-
inte, eși căduse. Începu să nu mai ese la plim-
bare și cumă chiar și zilele de primire și os-
pătare, ce introdusesse pentru țeranii săi, dar cu
escluderea popilor—*„sans le concours du clergé.“*
In zilele astea Ivan Matveici intra, cu un tran-
dafir la jachet, în sală sau pe balcon, unde e-
rau strânși țeranii, atingea cu vârful buselor un
pahar plin de rachiu și ținea de obște următo-
riul discurs :

„Voi sunteți mulțumiți de întocmirile mele
și eu sunt mulțumit cu zêlul vostru ; emi pare
nespus de bine. Toți suntem frați ; încă de la
natură egalii ; beați în sănătatea voastră !“

Apoi eși salută țeranii și acestia se plecau
dar numai până la briu și nu pân' la pământ,
ceea ce era strict oprit. Ospătarea se urma ina-
inte, dar Ivan Matveici nu se mai arată supuși-
lor săi. Une-oria mă intrerunpea din cetire cu
strigarea : „La machine se detraque ! Cela se
gâte !“ Chiar și ochii, acești ochi strălucitori ca
piatra, se facură turburi și mai mici. Adurnia
mai des de cât mai înainte și resufla greu când
durnia. Purtarea lui față de mine nu se schimbă,
numai i se mai adăugă încă un fel de curtenie.
Când intram adecă la dênșul, se scula tot-d'a-
una de pe scaun, de și cu silință, și când eșiam
mă petrecea până la ușă, sprijnindu mă cu mâna
pe subțori. In loc de „Sazon“ emi zicea a-

Fiindcă „Revue des deux Mondes“ are
relațiuni cu Gambetta, la Berlin se e-
plica nimitul articol ca un semn, că res-
boiul „revanchei“ se apropie, că acest res-
boiu Gambetta îl crede neapărat, ca să
intemeeze înainte poporul frances cu
desăvârșire prestigiul său personal și pre-
stigiul republicei.

Timpul ne va arăta, dacă această in-
terpretare este întemeiată.

Spania și Statele-Unite.

Relațiunile diplomatice dintre Spania
și Statele-Unite a le Americii de Nord,
sunt cam încordate. Caușă este urma-
toarea.

Navele americane de comerț „Ethel
Merritt“ și „Newcourt“ au fost atacate
—cum mărturisesc căpitanii lor—nu de
mult, de o navă de resboiu, cu numele
„Nuncio“ și care purta bandiera spaniolă.
Nava de resboiu a dat foc asupra celor
de comerț și a vizitat cu oamenii săi
interiorul lor. Guvernul Statelor-Unite s'a
grăbit a cere explicări și satisfacție de la
cel spaniol,—dar acesta afirmă, că nu
esistă nici o navă, în marina sa de res-
boiu, cu acest nume.

Ce să fie dară ? Să nu fi vedit căpita-
nii americani bine numele navei care i-a
atacat, sau „Nuncio“ să fie un vas de
Corsari, care a usurpat bandiera spani-
olă, și cutreieră și terorizează sub scutul
ei marea Antilelor ?

Pentru tot cazul guvernul Statelor-U-
nite s'a declarat nemulțumit cu răspun-
sul celui de Madrid, și a reinceput cer-
cetările cu o energie indoiță și cu cea
mai mare sete de a primi satisfacția, fie
cu ori-ce preț.

CORRESPONDENȚA „ROMÂNIEI LIBERE.“

Tirgoviste, 1880, Iuliu 10.

Domnule Director,

Prin ce timpuri grele, mai fuserăm condamnați
să trecem ! Nu pot, d-le Director, să încep mai
bine corresponsența de față, de cât cu o frasă,
pe care o găsesc chiar în mult apreciatul d-v.
ziar de la 6 curent, care sună :

„Afionul nepăsării, miasma trândăviei, păcatul
„nepriceperii, al relei-voine, al agoniselei ne-
„cinstite, au ajuns să copleșescă întreaga armată
„de omizi a budgetului activ, ca și când nimeni
„n'ar mai veghia asupra soartei și viitorului nos-
„tru, ca și când am fi o țară de pradă, căzută
din fatalitate, pe mâna unor lacomi cuceritori !“
„Ce teribile surprinderi, nu ne păstra cărmui-
„rea d-lui. Brătianu, așteptată odinioară ca leacul
„cel mai puternic în contra tutulor nemulțumiri-
„lor și tutulor suferințelor acestei încercate țări !“

Espreșuni sublime, cari reproduc în cea
mai fidelă a sa nuditate, și starea de ticăloșie
în care zace chear administrația orașului Tirgo-
viștea, cum o fi zecând multe altele !

cu „ma cher demoiselle,“ acum „mon Antigon“.

„Comandeur-ul“ muri doi ani în urma ma-
mei mele și moartea lui făcu asupra lui Ivan
Matveici, după toate semnele, a impresiune cu
mult mai adâncă, de cât cea a mamei. Tova-
rășul său de bătrâneță s'a dus,—și aceasta eși
sgudui grozav. Și cu toate acestea meritul Com-
mandorului în vremea din urmă nu fusese alt-
tul, de cât că de câte ori făcea Ivan Matveici,
jucând biliard cu d. Racii, câte o trăsura greșită,
el i striga tot-d'a-una „bien joué mal réussi !“
sau că dacă se adresa către dênșul Ivan Mat-
veici, când ședeau la masă, cu o întrebare,
bunăoară ca aceasta : „N'est ce pas, M. le com-
mandeur, c'est Montesquieu qui a dit cela dans
ses lettres persanes ?—de cât că el dădea atunci
următorul răspuns spiritual (vêrsându-se cu a-
ceasta ocașie nu arareori cu supă din lingură) :
Ah, monsieur de Montesquieu ? Un grand écri-
vain, monsieur, un grand écrivain !... Nu-
mai o singură dată, când Ivan Matveici eși
zisesse, că „les théophilantropes ont eu pour-
tant du bon“, numai atunci strigă bătrânul
cu un ton iritat : „Monsieur de Kolontouskoi !“
(nu putuse înveța în douăzeci și cinci de ani,
să pronunțe corect numele patronului său). „Mon-
sieur de Kolontouskoi, leur fondateur, l'instigateur
de cette secte, ce La Reveillère Lepaux était un
bonnet rouge !“ „Non, non !“, zise Ivan Matveici
zimbînd și lua o prisă de tabac ; „des fleurs, des
jeunes vierges, le culte de la nature... ils ont eu
du bon, ils ont eu du bon...“

Necontenit trebuia să mă mir, ce multe con-
științe avea Ivan Matveici și ce zadarnice erau
toate pentru dênșul.

FOIȚA „ROMÂNIEI LIBERE“

— 12 Iulie. —

12

O NENOROCITA

DE

IVAN TURGENIEFF

(U R M A R E)

Alți trei ani trecură. Nimic nu se schimbăse
în viața noastră monotonă și mai dinainte in-
tocmită. Victor creșcea. Eram cu vre-o opt ani
mai în vîrstă de cât el și mi-asi fi petrecut bu-
curos cu dênșul, dar d. Racii nu îngăduia. L'incre-
dintase unei guvernante, care trebuia să fie strictă
cu copilul, ca nu cum-va „să se resfate“, cu alte
vorbe, ca nu cum-va să cadă în societatea mea. Ba,
Victor singur fugia de mine.

Odată d. Racii intră pe neașteptate în ca-
mera mea, cu cismele lui murdare. Era réu dis-
pus, agitat, mănios. Încă în ziua trecută au-
disem lucruri rele despre tatăl meu vitreg. Ser-
vitorii șoptiau, că ar fi fost mituit, că ar fi dilapidat
o mare sumă de bani, că ar fi bătut pe un ne-
gustor.

— Mi puteți fi folositoare, începu dênșul, bă-
tînd nerăbdător cu degetele pe masă. Duceți-
vă la Ivan Matveici și vă rugați pentru mine.

— Să mă rog pentru d-voastră ? De ce ? Pen-
tru ce ?

— Intrepuneți-vă... nu vă sunt doară atât de

De ce nu pot să trec cu vederea, toate mișerile în cari sunt înfășurați părinții orașului? Și voi, frumoase iluzii de la 1876, ce tot emi veniți în memorie, și nu mă părăsiți? Ori astăzi, numai sunteți de cât triste mesageri, cari veniți numai să faceți un dureros contrast, cu starea de jale în care ne aflăm?

Cum bătea inimile noastre la 1876! și acum câte speranțe frumoase pentru viitorul țării, nu le vedem apuse! Fuse dat tinerimei să facă o crudă experiență politică, ale cărei funeste rezultate ei vestește fruntea și o aruncă într'un cumplit scepticism.

Primarul Simulescu, în loc să se retragă—de bună voință sau forțat—continuu a se afla în capul comunei, și a sfida lumea, prin faptele sale.

Pentru ca să dea întregului oraș o dovadă mai vie despre strânsa solidaritate ce există între d-sa și faptele vestitului antreprenor al acsizelor, ordonă—fără autorizarea consiliului—închiderea unui drum vechiu ce era pe marginea orașului, din care închidere—nu primarul—ci cinstitul antreprenor ar fi putut băga în pungă încă *câteva mii de franci*, iar orașenii și ori-ce călători, să fie lipsiți de cel mai practicabil drum, și siliți să treacă numai prin barieră, spre a plăti taxe, ori-care ar fi fost ținta călătoriei lor.

Dar, fatalitate, căci vestitul primar o păți cât de bună, căci se intentează un proces, chemându-l în garanție, și ast-fel este silit—ca înainte de înfășurare—să pue în vederea consiliului comunal cazul, spre a se spăla pe mâini ca Pilat.—Consiliul în ziua de 6 curent se adună, și în asistența unui foarte numeros public, care venise să vadă cum ingrijesc edilii orașului de soarta lor,—*după propunerea primarului*—decide ca în aceeași zi la 7 ore seara să meargă la fața locului, cu *carul de foc al pompei* (?).

Ceea ce însă, a indignat mai mult lumea, a fost o jalbă a antreprenorului citită în consiliu, prin care amenința, că dacă nu va închide acel drum, el o să scază pe comună din cășturi. La auzirea unei așa de cutezătoare cereri, un val surd de indignare se manifestă în numerosul auditor, și un consilier înțelegând greutatea situației, protestă contra cutezanței antreprenorului, pe cât timp el ast-fel a cumpărat, și drumul a fost deschis înainte mult.

Spun unii—eu nu știu, n'am văzut—că mulți din consilierii, mirosiră că ar fi fost vorba de ceva lucitor la mijloc.

Să mai adaug, că primarul nostru, nu se îndură să dea câte 20 bani pe o sacă de apă, ci se serverse cu sacalele primăriei?

Să spun că de câte va zile, a început să ia „dejurna” pe câte un pompier la sine acasă, pentru câte 15 zile, unde învață meșteșugul bucătăriei? Și că face ori ce plimbări cu caii pompei, la o cabrioletă streină?

Ce stimă, ce încredere, ce demnitate, mai însuflă un ast-fel de primar?

În urma unor fapte atât de desgustătoare, crede d. Brătianu, că mai poate ceda rugăciunilor celor ce susțin pe acest primar, spre a-l lăsa să și urmeze opera sa de mare chiverniseală?

Atunci la cine trebuie să ne mai adresăm, spre a fi tot în legalitate? Ce frumos lucru este pentru guverner—fie și liberal—să nu pue mult timp la încercare răbdarea popoarelor!

Vom vedea acum, dacă cei puternici, aud suferințele noastre; ei ne-au răspuns până azi că țara este fericită, fiindcă Sultanul poartă pe pept Steaua României.

Bine voiiți, domnule director, a primi și cu

Ivan Matveici se sfârșia vedend cu ochii, căuta cu toate acestea să se ție încă sus. Înaintea morții sale cu vre-o trei săptămâni îl cuprinse, îndată după masă, o amețeață violentă. Deveni foarte gânditor și zise: „*C'est la fin.*” După ce își veni iarăși în fire și se restaură, scris o scrisoare unicului său frate și moștenitor, la Petersburg, cu care rupsesse deja erau douăzeci de ani, toate relațiile.

Când se auzi că e bolnav, Ivan Matveici fu vizitat de un vecin, neamț catolic, care fusese mai înainte un doctor renumit, dar se retrăsese încă de mult la o mică moșie a sa, spre a și petrece seara vieții în liniște. Nu venea decât foarte rar la Ivan Matveici; acesta îl primia însă totdeauna cu o atențiune deosebită și în genere avea mare respect de densus. Poate era singurul om în lume, pe care îl respecta.

Betrânul dădu lui Ivan Matveici sfatul, să chema un preot; dar aceasta îi răspunde: „*Ces messieurs et moi, nous avons rien à nous dire,*” și îl rugă, să-i vorbească despre alt-ceva. După ce plecase însă vecinul, dădu servitorului său ordinul, de a nu mai lăsa pe nimeni să intre. Apoi mă chemă pe mine. Mă speriai cu desăvârșire, când îl văzui. Pe subt ochi se iviră pete albastre, fața i se prelungise și devenise țiapănă; falcele spânzurați la vale nemășcate.

— *Vous voilà grand, Suzon,* incepu densus, neputend pronunța consonantele de cât cu cea mai mare silință; cu toate acestea și acum cerca să zimbească. *Vous voilà grande* (eram de opt-spre-ze ani), *vous allez peut-etre bientôt rester seule. Soyez toujours sage et vertueuse. C'est la dernière recommandation d'un*—tuși—

cu această ocazie, afirmarea respectului ce ve port. Luther.

ARENA ZIARELOR

„Românul” schițează actualitatea atât de ingrijitoare a cestiunei Orientale.

„Binele Public” face istoricul încercării Roșilor de a înființa o Bancă Națională încă pe la 1867-68,—încercare de coterie, compromisă din capul locului, care a căzut cu căderea d-lui Brătianu de la guvern.

Ei bine, tocmai cu același sistem, tocmai cu aceleași intenții au procedat Roșii și azi la înființarea Băncii—zice „Binele Public”. Numai procedura au schimbat-o, căci nu puteau alt-fel. Scopul lor este însă și azi, ca și atunci, de a câștiga clicei prin Bancă un nou isvor de căpătuire, de întreprinderi ilicite. Acționarii aibă de grija dar, ca în adunarea de Lună să nu isbutească lista candidaților de directori și censori presintată de clică,—ci lista oamenilor onești și capabili.

„Timpul” vorbește despre instrucția publică, combatând vederile „Românului”, care cerea substituirea cărților de citire, în scoalele rurale, prin cărți de agricultură, și punend în evidență rezultatele bune ce au dat cele d'ântăii pretutindenea.

„Democrația Națională” constată, că în mijlocul evenimentelor ingrijitoare, în cari intră cestiunea Orientului, guvernul d-lui Brătianu nu caută de adevăratele interese ale țerei, ci așteaptă instrucțiunile sale din Viena și Berlin. Nu este oare această purtare o trădare națională, o crimă de les-națiune?

„Presa” constată—*mirabile dictu*—că impresiunea ce i-au lasat esamenenele generale, e că școlarii noștri sunt medocri și școalele merg din ce în ce mai rău. Causese ar fi personalul didactic, care sa nu și face datoria fiindcă are alte cuprinderi, sau din cauză că nu-i capabil. O altă cauză ar fi apoi lipsa de cărți didactice bune și de biblioteci pe lângă licee.

NOTIȚE LITERARE

Revista Științifică No. 9 și 10 de la 15 Iuliu și 1 Iuliu are următorul sumar:

Cronica științifică.—Producțiunea agricolă în America cu privire la concurența ce face agriculturii europene.—Chimia ca știință pură și ca aplicație.—Laboratoriul de chimie și fiziologie din Buda-Pesta.—Aibinele și răfnările de zahăr.—*Geologie.*—Congresul internațional de Geologie din 1878 și 1880.—*Meteorologie.*—Termometrie și Actinometrie.—*Agricultură.*—Despre viticultură

d'un vieillard qui vous veut du bien. Je vous ai recommandée à mon frere et je ne doute pas qu'il ne respecte mes volontés... Încă odată tuși și își pusă mâna cu ingrijire pe piept. „*Du reste j'espère encore pouvoir faire quelque chose pour vous—dans mon testament.*” Cuvintele din urmă emi isbiră inima ca un cuțit. Ah, aceasta era tuși prea umilitor, prea ofensator! Poate el atribui altui simțământ ceea ce mi putu ceti în față—unul simțământ de gratitudine sau de măcinire, căci ca și acum ar fi vrut să mă mângâie mă bātu pe umeri, împingându-me însă iarăși numai de cât cu bunătatea lui obicinuită, și emi zise: „*Voyons, mon enfant, du courage. Nous sommes tous mortels. Et puis, il n'y a pas encore de danger. Ce n'est qu'une précaution que j'ai cru devoir prendre... Allez!*”

Ca și atunci, când mă chemase la densus du. pă moartea mumei mele, voiți să-i strig: „Dar sunt fca ta! fca ta!” Dar cugetai, în acestea cuvinte, în acest strigăt al inimii el nu o să vadă de cât dorința mea, de a mi constata drepturile de moștenitoare, drepturile mele la baniș lui... O nu, de o mie de ori nu! Nu voiți zice dar nici o vorbă acestui om, care nu a menționat înaintea mea o singură dată numele mumei mele, în ochii căruia nu am nici măcar atâta valoare să mă întrebe, dacă emi cunosce originea!... Dar poate a presupus el toate acestea, numai nu voia să mă strice lucrurile, nu voia să se despoaie de o bună cetitoare cu glasul tineri! Nu! Nu. Remăie tot atât de vinovat înaintea ficei sale ca și înaintea mumei! Între în moment împovărat cu aceasta indoită vină! Jur, că nu va auzi nici odată din gura mea

—*Cronica Științifică.*—Progresul Științelor și Artelor.—*Chestiuni școlare.*—Un nou licențiat în științele fisico-naturale al Facultății din București.—*Fapte științifice diverse.*—Filocesera.—Statistica viilor.—Societatea „Concordia Română”.—Expozițiunea națională industrială.—*Bibliografie.*

Serviciul telegrafic al «României Libere»

23 Iulie — 8 ore seara

Paris, 23 Iuliu.

Se asigură că s'a stabilit înțelegerea între șase Puteri semnate la conferința din Berlin, ca să se facă o demonstrație navală în apele turce.

Cabul, 23 Iuliu.

Ieri s'a ținut un *darbar* de șefii afgani, cari au proclamat pe Abduraman de emir; Englitera l'a recunoscut.

Trupele engleze vor să se retragă în marginele tractatului de Gaudamak.

24 Iuliu — 9 ore dim.

Atena, 23 Iuliu.

D. Brailas s'a numit ministru al Greciei la Paris; prințul Ypsilanti, care dirigea legațiunile din Paris și Viena, va rămănea numai la Viena.

Cetinje, 23 Iuliu.

La dorința esprimată de imperatul Rusiei, prințesa Zorka, fiica cea mai mare a prințului din Muntenegru, va fi fidanțată cu principele Bulgariei.

TELEGRAMA COMERCIALA

Paris, 23 Iuliu.

Scăderea în prețurile granelor și a făinărilor căntinuu din cauza avisurilor asupra recoltelor cari se mântin favorabile.

24 Iuliu. — amez.

Londra, 23 Iuliu.

Camera comunelor; Sir Charles Dilke declară, că Anglia nu se poate mulțumi cu promisiunile vage, date de Turcia. Guvernul ei este cu neputință a spune astăzi, Joui ce fel de demersuri va răspunde Anglia Porței, toate demarșele se vor face însă în acord cu cele alte puteri.

(Havas).

Cine-i acolo?

Era o dată, dar acum nu mai este. E vorba de nenorocitul Dumitru Zidaru, din strada Romană, care s'a găsit înecat ieri dimineață, în dosul morii Hărăstrău, de către Tache Măcelarul, din aceeași stradă.

Care-o fi pricina acestei crime?

Intr'un vagon a'l trenului ce pleca ieri la Plocești, s'a găsit o mașină de cusut și 5 chei—fără stăpână. Despărțirea a VI, unde s'au transportat, obiectele, așteaptă—să se scape de ele.

Aseară, pe la opt ceasuri, trăsnetul a lovit pe un băiat, a'l d-lui Vasile Voicu, din strada Vaporului, suburbia Foișor. Efectul acestei nenorociri este, că băiatul nu mai poate vorbi.

Iohan Vergler nu trebuia să se insoare, dacă n'avea de gând să trăiască cu femeia sa în pace. De ce-a înjunghiat-o? Nenorocita geme acum în paturile spitalului Colțea, dar el—el încă va geme pe dricurile poliției.

Ce-o fi măhnit oare atât de mult pe femeia preotului M. R. de la biserica Sf. Gh., ca să cerce a și căuta uitarea în apele reci ale unui puț, de după șoseaua Pantelimonului? O să fie superată oare, pe sergent și pe public, care-a scăpat-o?

POSTA REDACȚIUNEI

D-lui adv. L. S. (Tulcea), Ne vom ocupa luni cum se cuvine de cestiunea ce ne-ați înaintat.

BULETINUL FINANCIAR de la 23 Iulie 1880

Cursul de Paris.		Cursul de Berlin	
Renta română 5% ⁰	77.—	Prior cailor fer.	126.75
Act. Banci Rom.	—	Obligațiunile idem	99.70
Renta franc. 5% ⁰	119.80	Actiunile idem	55.60
Lose tureesci	29.75	Obl. nouă 6% ⁰ idem	92.40
		Impr. Oppenheim.	—
Cursul de Viena		Cursul de Londra	
Napoleonul	9.356	Impr. Oppenheim	106.50
Galbenul	5.54	» Stern	105.—
Renta met. 5% ⁰	73.50		

La institutul de baeti „Heliade”

fiind mai multe locuri vacante de pedagogi-repetitori, se aduce la cunoștința d-lor bacalaureați și studenți de facultate, doritori de-a ocupa aceste locuri, să se adreseze la d. Michăilescu calea Văcărești, 24. Orele 7—8 a. m. 4—5 p. m.

JSAC M. LEVY

PRIMA CASSA DE SCHIMB la „BURSA”

București. — 68, Strada Lipscani, 68. — București.

Cumpără și vinde după cursul zilei ori-ce Efecte Publice, precum Obligațiunile de Stat Român 6%⁰, Oblig. de drum de fer Rom. 6%⁰, Obligațiunile Domeniale, Scrisuri fonciare Rurale, Urbane, Penșiuni, Oblig. Comunale Lose Comune, Renta Română 5%⁰ etc. etc.

Se ocupă asemenea cu schimbul de Monezi, însărcinându-se și cu versări la toate casele publice; efectuează culant ordinele din provincie

Adrese pentru telegrame JSAC LEVY

GRADINA „ORPHEU”

DIRECȚIUNEA J. D. IONESCU

IN TOATE SERILE

SPECTACOL VARIAT

CU PROGRAM NOU DE TOT

LA MAREA BURSA NATIONALA

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis

I. M. FERMO & FRAȚII BENZAL

CURSUL BUCURESCI.

Pe ziua de 12 Iulie, 1880, ora 12

OBLIGAȚIUNI	Comp.	Vent.
6 % Rurale Conversiune	87	88
» esite la sorti	99 1/2	
8 % Domeniale	102	103
» esite la sorti	99 1/2	
Dob. 10 fr Oblig. C. pens. 300 L.	190	195
7 % Scrisori fonciare rurale	97 1/2	98 1/2
7 % » urbane	92	93
8 % Impr. Municipal	100	101
» cu pr. Buc. (bil. 20 l.)	28	29
5 % Renta română	77	77 1/2
Actiuni Dacia	240	260
» Romania	70	75
» Băncel de România.	340	350
Cupoane rurale exigibile	1/2	arg.
» domeniiale	1/2	
» scrisuri	1/2	aur.
Argent contra aur	4 1/4	3 1/2
Bilete hypotecare contra aur	3 0/0	2 1/2
Rubla hârtie	2 65	2 70
Florini	2 16	2 17
Lose otomane.	35	40

CURSUL DIN VIENA

23 Iulie

Napoleonul	9 35 1/2	9 33
Ducatul	5 54	5 52
Lose Otomane.	14 1/2	15
Rubla hârtie	1 23 1/2	1 23 1/2

CURSUL DIN BERLIN

23 Iulie

Oblig. caile ferate române	99 70	99 90
Actiunile	55 60	55 70
Priorități	126 75	
Oppenheim		
Ruble hârtie	214 05	215
Oblig. noi	92 40	92 90
Lose otomane	26	26 90

CURSUL DIN PARIS

23 Iulie

Renta Română	77	77
Lose otomane	29 3/4	31

SCHIMBUL

12 Iulie

Paris (3 luni)	99 55	
» la vedere	100 25	
Londra (3 luni)	25 16 1/2	
» la vedere	25 37 1/2	
Berlin (3 luni)	1 23 3/4	
» la vedere	1 23 3/4	
Viena la vedere	2 15	2 16

Adrese pentru telegrame FERMO BENZAL.

Minunea Minunelor!

Au sosit in capitala si va sta puţin timp:

DUOI PITICI

Logodiţi

Onor. Public ei poate vedea de Duminică 29 Iunie in toate zilele de la ora 10 dimineata si pana la ora 10 seara in localul de pe

Strada Plevnei pe localul bisericii Sf. Ionica alături cu casa de Depuneri

O D-soră Olandeză

in vârsta de 20 ani având o mărime gigantică.

Cine nu se va grăbi a vedea acesti pitici va pierde această ocaziune pentru tot-d-a-una.

PRECIUL ANTREULUI:

Locul I, 1 fr. Locul II, 50 bani

Către Onor. P. T. Public

„MARELE BAZAR DE ROMANIA“

MAGAZIN RENUMIT DE HAINE CONFECTIONATE PENTRU BARBAȚI

Au primit pentru Sezonul de Vară un bogat asortiment de

DIFERITE COSTUME DE VOIAGE

Stofe fine, nuanțe plăcute, croieli după ultimele jurnale. — Se recomandă cu deosebire:

Costume de spălat — muiate deja — de Dril, Doc, și Piquet — fețe și albe. — Costume de Terno, Cașemir, Lustrin, Orleans, etc.

Asortimentu completu de

COSTUME, REDINGOTE, JAQUETE ȘI SACOU

din renumitele etofe, Camgarm, Trico, Diagonal, Travers, etc. etc.

Prețurile, in realitate sunt, destul de convenabile

GRAND BAZAR DE ROMANIA

STRADA ŢELARI, No. 7, SUB HOTEL FIESCHI

NB. — Rugăm a se nota numai la „No. 7“ spre a evita regretabile confuziuni

Mare Licitație

Luni 14 Iuliu

si cele opt zile urmatoare de la 9 pân la 1 și de la 4 până la 10 seara

Din cauza espirării contractului magasi-nului provisoriu se vor vinde cu licitație mii de obiecte de arta in marmore din magazinul din Calea Victoriei, No. 66 vis-a-vis de Palat, Hotel Metropole.

Mare asortiment de Colone lucrate foarte artistic

DE ARENDAT

Mosia ALBESŢI judeţul Ialomiţa, plasa Ialomiţa, in vecinatate cu Dilga și Andrașești in întindere de 10,000 pogoane se da cu arenda de la S-tu George 1881 Doritorii se vor adresa la D. Alexandru Iahovari Calea Victoriei 119

SAPUN MEDICAL DE PACURA

AL LUI

BERGER

se intrebuinteaza cu sces sigur de noue ani in urma recomandării s atestator a d-lor; profesor Dr. Cavaler de schief, profesor Heller, Dr Melichar și multor medici și altor persoane ca remediu contra

Tuturor boalelor de pele si contra necurațeniei feței

maf ales contra rēii, pecingenilor, bubelor dulci, puroaielor, matreata capului și a barbei petelor obrazului și a trupului, nasului roșiu, degerăturii, transpirației picioarelor și contra tuturor boalelor de cap ale copiilor. Maf este și de recomandat generalment ca un mijloc purificativ la spălat. Dacă săpunul de păcură a lui Berger se intrebuinteaza in genere ca mijloc de spălat pe pelea sănatoasă sau din când in când in băi, atunci va da pelei o fineță și frescheta eststraordinară, precum nu va produce nici un alt săpun, preservând boaele sus enumerate a le pielei.

Prețul unei bucați impreună cu descrierea intrebuintării I fr.

Săpunul de păcură a lui Berger conține 40 la sută păcură conc. de lemn, se prepară cu mare băgare de seamă și se deosebeste foarte mult de cele-lalet săpunuri de păcură adătoare astăzi in comerții.

Spre a se feri de falsificate

se să ceară dinadins Săpun de păcură a lui Berger și să observe in-vălitura cea verde.

Depozitul general pentru Romania en gros și en detaliu in Bucur și in farmacia-droguerie BRUS. Depozite in Brăila, farmacia Heptis; Craiova farmacia Moess; Focșani, farmacia Linde; Galați, farmacia Curtovits; Iași, farmacia Konya; Ploescă farmacia Schuller; Buzeu, farmacia Schuller; Tecuci, farmacia Racovița. 1089

BECHER și HILDESHEIM

VIENA

FABRICA DE CASE de FER

și DE Masine de Copiat

Singurul deposit la TROJAN și HUCH

BUCURESCI

39, Strada Academii, 39

Casele noastre sunt fabricate de Materialul cel mai bun și pot concura, atât in soliditate cât și in preț cu or ce fabricat. Casele panterate, oferite, de diferite stabilimente, ca invenție nouă, le vindem noi de mult timp și am fost chiar premiați la Esposițiunea universală din Philadelphia in anul 1879

De inchiriat odai mobilate

situate in

Strada Smărdan (Germană) No. 29

Mulțumire Publică

Subsemnatii având nefericirea a suferi de maladia „Trin-jilor“, la ori-care medicamente am făcut recurs nu am putut ajunge la remediare. — După un tratament iusă ce ni s'a dat de D-na Elena Niculescu, domiciliată in strada Lucaci No. 62 in interval de 10--15 zile, am fost cu desevirsire vindecați.

Facem dară mulțumire D-nei Elena Niculescu și tot-d-o-dată anunțăm și pe acei cari ar avea nevointă a recurge la cunoscințele numitei Doamne.

București, 8 Iuliu, 1880.

N. T. Ștefănescu. — C. Carpinianu

PLEYEL, WOLFF & C-ie

FACTORI DE PIANURI

22 și 24, Rue Rochecouart, Paris.

Medalie de aur 1827-1834-1839-1844	Medalie de valoare 1862	Medalie de onore 1855	Fără concurs 1819-1867
---------------------------------------	----------------------------	--------------------------	---------------------------

Medalie de aur (Rapel) la exposiția universală din 1878 Ignace Pleyel, fondator in 1807.

Camile PLEYEL, decorat la exposiția din 1834.— Wolff, decorat la exposiția din 1862 și asociat juriului 1862-1867

Toată lumea cunoaste perfectiunea pianurilor Pleyel. Ea e atestată de mărturile oficiale ale tuturor națiunilor și de importantă crescândă a falr icațiunii, abia satisfăcătoare pentru toate cererile ce se fac. Nu e togmă fără trebuință a preveni publicul, că dacă prețul pianurilor Pleyel in mai ridicat de cătal celorlalte fabricatiuni, această adăgure de preț e compensată destul prin durata instrumentului, prin avantajele frumoasei sonorități și prin soliditatea ce distinge, pentru toți artiștii, pianurile Pleyel. Se pot găsi specimene de instrumente Pleyel, Wolff și comp. la magazinul de instrumente de musică al d-lui I. Sandrovits, calea Victoriei, 16. București.

De vëndare Cassa cu două etage din Strada Sf. Apostoli No. 12, care are un venit sigur de 10 la sută pe precuclare se vinde a se adresa Hanu cu Tei No 10.

DE INCHIRIAT

Typografia din strada Academiei se inchiriează de la S-tu Dimitrie viitor Doritorii se vor adresa la D. Al. Lahovari, Calea Victoriei 119 sau la D-l N. Lahovari, Calea Vic soriei No. 28.

PILULELE DOCTORULUI DEHAUT

DIN PARIS
Constituiesc purgativul cel mai bun și cel mai agreabil, fiind-că, luate cu alimente bune și beuturi întăritore, ele nu cauzează nici desgușt nici obosela.

POMADA tanică-rosată pentru a da părului alb culoarea sa primitivă.
TINCTURA unica instantaeepentru barbă (1 flacon) fără preparatiune, nici spălare.
Mare diplomă de onoare
Filliol, 47, Strada Vivienne, Paris
In București, depozit la Paul Frödel, 37, Calea Victoriei.

Frumusețea și fragedimea Feței!

Contra alunițelor, petelor de sōre, celor galbene, roșii, etc. precum și contra ori-cărui fel de necurațea a pelei s'a aprobat

Eau de Liys de Lohse

Laptele de Crin al lui Lohse pentru infrumusețare

Acest lapte e preparat cel mai real și cel mai energetic ce da feței o culoare albă strălucitoare și un aspect de tinerete.

E recunoscut de toate facultățile medicale ca mijlocul cel mai sigur de infrumusețare

Gustav Lohse

Parfumeur al curței imperiale din BERLIN.

In România precum și in toate țările se află pe la principalii parfumieri, magazinele de noutăți și farmacie.

Representant:

T. ZWEIFEL

București, Strada Ţelari, No. 2.

Publicul se previne pentru contra-faceri

Descoperitorul «Pudreii Pompadour»

UNT-DE-LEMN

pentru tot felul de Mașini Americane și Engleze

LA MAGAZINELE D-lui G. DOBRICEANU

BACANIA UNIVESALE

STRADELE

Smardan și Stavropoleos No. 2

BACANIA PARISIANA

VIS-A-VIS DE GRADINA EPISCOPII

No. 55, Calea Victoriei, No. 55

Cascaval de Penteleu si Azuga. Unt proșpat si Branza de Thiol